

Det Anarkistiska Biblioteket

Till en värvad

Fredrik Framstegsson

Fredrik Framstegsson
Till en värvad
1915

Tidningen Brand #11 1915

www.anarkistiskabiblioteket.se

1915

I.

Allt lågt som finns i en människas bröst,
allt uselt och rått, som är,
kan driva en tanklös och slö individ
att värva sig till militär
och bli såsom sådan ett nummer blott,
ett verktyg, en köpt maskin,
en marionett - men ett levande liv
som omskaps av disiplin!

II.

En **människa** var du väl dock en gång,
du broder i brigarens skrud,
som böjde dig fritt under okets tvång
för krigets vanskapta gud
men kanhända du inte förstod det **då**
det du gjorde i ungdomens år..
Därhemma svalt moder och syskon små;
på nöden du kunde ej rå!

Och arbetet tröt och värvarens lock
förledande ljud för din själ.
Så grann är kronans lånade rock
och hårt är att - svälta ihjäl!

Då sålde du dig! Sålde själ, sålde kropp
för att hjälpa i svälthotat hem!

Du sålde **dig själv**, då i fjättrar du lopp,
du trodde du gagnade dem,

dem därhemma, din utslitna far och din mor
som från barndomen trälät i nöd -
då visste du inte vad pina det bor
i att äta en krigares bröd...

III.

I långa år han kämpat nog,
din gamla far, vid harv och plog
och slitit ut sig själv för andra.
Den väg han gått var hård och lång
och nedtryckt utav släpets tvång

han tröttnade till slut att vandra.

Bland statarfolket strejk bröt ut
- man vaknade ändå till slut! -
och plog och hacka slängdes;
man hotfullt ställde sig i led
och gamle far din själv var med
där allra främst man trängdes.

De ville hålla fram sin rätt
på enkelt arbetsmannasätt:
- » Giv bröd, giv rätt, giv lika! » -
De skymfades och hotades,
de bort från gården motades,
men **ville* ej ge vika.

Då ljöd ett rop: ”**Hit, militär!**”
Bland fredens redskap syns gevär
och dragna sablar glänsa;
ett hop soldater tvingats ut,
utan pardon och utan prut
från platsen »pöbeln» ränsa.

IV.

Så står du där då, du som fanan svurit
och gav dig ut att »skydda hem och härd»,
du som geväret se’n i blindo burit
och lärt dig dyrka bajonett och svärd.

Du ser en hop av fredens män i trasor,
som önska blott att mänskovärde få,
som pinats nog av hungersnödens fasor
och vilja bättre, ljusa villkor nå.

Du ser dem där. Du ser din ende broder,
den ende du av många syskon har,
och bredvid honom ser du så din moder
och grånad, bruten där din gamle far.

» Giv akt... ge fyr! » Hör du kommandoorden,
» ned med det packet!»... Är det väl en dröm? -
Ditt skott går av och signa ned mot jorden
du ser en man och utav blod en ström.

V.

De grånade hårtestar ligga
i pölen av levrat blod;
du lärde dig grundligt ditt yrke:
din träff var god!

För alltid är den nu slocknad,
den stämman som var din fars;
ett dödsskri var sista ljudet
som fram till ditt öra bars.

Det ljudet dock alltid skall klinga
och isa ditt blod i dess lopp,
och **du skall förbanna den stundanden**
du sålde din själ och din kropp!